

HISTORIE FARNOSTI LIBĚCHOV V LETECH 1837 - 1877

Cílem této diplomové práce je zmapování historie farnosti Liběchov v letech 1837 - 1877. Období čtyřiceti let je ohraničeno příchodem na zdejší faru, působením a úmrtím liběchovského faráře P.Filipa Čermáka. Děkan Čermák, který se nesmazatelným způsobem zapsal do života zdejší farnosti, je řazen mezi buditele.

Nacházíme zde dva základní momenty, které život zdejší farnosti utvářely a od kterých se vše odvíjelo. Prvním je vstup rodu Veithů do role vlastníka liběchovského panství, druhým příchod obětavého kněze Filipa Čermáka na liběchovskou faru.

Veithové, vlastníci panství a farář Čermák, vystupují zde jako osobnosti zcela mimořádných kvalit. V obroditelském díle se snažili o konkrétní podporu místního společenství a hned od počátku vytvořili skutečný tým vzájemné spolupráce faráře a patrona. Výsledkem jejich práce pak bylo skutečné zkvalitnění života místních obyvatel a dokonce příjemné zlepšení místního životního prostředí, ovlivněné romantickým cítěním obou.

Vzhledem k dané době, kdy vrcholí národní obrození, objevují se zde i další výjimečné osobnosti našeho kulturního života a působí zde jako vlastenci. Tak zde nacházíme a dokumentujeme důkazy nejen o snaze o hospodářský rozvoj, ale také úžasné snahy o obrodu české řeči a národního cítění. Toto buditelství zde pak vrcholí velkolepým vlasteneckým podnikem – výstavbou Slavína, chrámu slávy Slovanů.

Jak všechny tyto skutečnosti spoluutvářely život zdejší malé farnosti a jejích věřících, bylo předmětem prováděného výzkumu, především na podkladech dosud nezpracovaného farního archivu. Z výsledků autorova výzkumu shrnutých v této práci, můžeme se přesvědčit, že zdejší vzájemná spolupráce faráře a vrchnosti svým významem přesahuje nejen hranice liběchovské farnosti a panství, ale dopadem svých činů i hranice své vlastní doby.